

* **THIS TEXT IS PUBLISHED ON THE NOMOS LEGAL DATABASE**

<http://lawdb.intrasoftnet.com/nomos/nomos_frame.html>

* **NOMOS LEGAL DATABASE HAS KINDLY PROVIDED PERMISSION FOR THE PUBLICATION OF THE TEXT BELOW ON THE PACE INTERNATIONAL CISG DATABASE**

ΜΠΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ 14953/2003

(Α΄ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ ΝΟΜΟΣ)

Διεθνής πώληση κινητών πραγμάτων. Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων (CISG). Διεθνής δικαιοδοσία των ελληνικών δικαστηρίων. Ενσταση υπαναχώρησης του αγοραστή λόγω μη εκπλήρωσης της πρωτογενούς συμβατικής υποχρέωσης παράδοσης κινητών πραγμάτων τέτοιου είδους ώστε να ανταποκρίνονται στο συμφωνημένο ή συνήθη σκοπό χρήσεως.

ΑΠΟΦΑΣΗ: 14953/2003

Αριθμ. Καταθ: 8.131/7-3-2001

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΗΚΕ από τον Δικαστή Γεώργιο Ευστρατιάδη, Πρωτοδίκη, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο της τριμελούς διοικήσεως του Πρωτοδικείου και από τη Γραμματέα Αικατερίνη Καναβά - Παρδάλη.

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕ δημόσια στο ακροατήριό του την 17η Απριλίου 2003, για να δικάσει την, υπ' αριθμ. καταθέσεως 8.131/7-3-2001, αγωγή με αντικείμενο τίμημα διεθνούς πώλησεως κινητών πραγμάτων, μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: Εταιρίας με την επωνυμία «.....»
(.....), που εδρεύει στην πόλη
.....) της Γαλλίας (οδός) και
εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξουσίας της δικηγόρου Μαρίας Κυριακού (ΑΜΔΣΘ: 4.968), που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΜΕΝΗΣ: Ανωνύμου εταιρίας με την επωνυμία «.....», που εδρεύει στη Θεσσαλονίκη (.....) και εκπροσωπείται νόμιμα από τον
....., που παραστάθηκε μετά του πληρεξουσίου του δικηγόρου Κωνσταντίνου Αθανασιάδη (ΑΜΔΣΘ: 3.890), ο οποίος κατέθεσε προτάσεις. Παραστάθηκε και ο ασκούμενος δικηγόρος Κωνσταντίνος Ζανάρ Κεσλέρ.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υποθέσεως ορίστηκε αρχικώς για τη δικάσιμο της 22ας-4-2002 και μετά από αναβολή για την παρούσα δικάσιμο.

ΚΑΤΑ ΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ της υποθέσεως στο ακροατήριο οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

ΕΠΕΙΔΗ, κατά μεν τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 της Συμβάσεως των Βρυξελλών για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, που κυρώθηκε με το ν. 1814/1988 και έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος, η οποία (σύμβαση), μολονότι αντικαταστάθηκε από τον ΕΚ 44/2001 του Συμβουλίου της 22ας Δεκεμβρίου 2000 για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (άρθρο 68 παρ. 1 του ΕΚ) που άρχισε να ισχύει από την 1η-3-2002 (άρθρο 76 του ΕΚ), εντούτοις εφαρμόζεται εν προκειμένω, ως εκ του χρόνου καταθέσεως της κρινομένης αγωγής (7-3-2001), «με την επιφύλαξη των διατάξεων της παρούσας συμβάσεως, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος συμβαλλόμενου κράτους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων του κράτους αυτού, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους», κατά δε τη διάταξη του άρθρου 53 παρ. 1 της αυτής συμβάσεως «για την εφαρμογή της παρούσας συμβάσεως η έδρα των εταιριών και νομικών προσώπων εξομοιώνεται προς την κατοικία».

ΕΠΕΙΔΗ, εξάλλου, στη διάταξη του άρθρου 3 παρ. 1 εδ. α' της Συμβάσεως της Ρώμης του 1980 για το εφαρμοστέο δίκαιο στις συμβατικές ενοχές, η οποία έχει κυρωθεί με το ν. 1792/1988, έχει την ισχύ που ορίζει το άρθρο 28 παρ. 1 του Συντάγματος (άρθρο πρώτο του νόμου), ισχύει από 1-4-1991 (άρθρο δεύτερο του νόμου) και η οποία υπογράφηκε και από τη Γαλλία, ορίζεται ότι «η σύμβαση διέπεται από το δίκαιο που επέλεξαν τα συμβαλλόμενα μέρη». Από τη διατύπωση της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι οι συμβαλλόμενοι μπορούν να επιλέξουν ελεύθερα οποιοδήποτε δίκαιο, ακόμη και δίκαιο που δεν έχει καμία σχέση με τη σύμβασή τους, εκτός και αν πρόκειται για τους λεγόμενους κανόνες αμέσου εφαρμογής του δικαίου του δικάζοντος δικαστή, ήτοι τις, αναγκαστικού δικαίου διατάξεις του Forum, που εφαρμόζονται υποχρεωτικώς οποιοδήποτε και αν είναι το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση, κατ' άρθρο 7 παρ. 2 της εν λόγω Συμβάσεως (ΕφΠειρ 322/2000 ΕΕμπΔ 2001. 574/ΝΟΜΟΣ 2000. 304452). Περαιτέρω, κατά τις διατάξεις του άρθρου 4 παρ. 1 και 2 της ανωτέρω Συμβάσεως, σε περίπτωση μη συμβατικού προσδιορισμού του εφαρμοστέου δικαίου (είτε κατά τη σύναψη της κυρίας συμβάσεως είτε και μετά απ' αυτήν) από τους συμβαλλόμενους σε έννομες σχέσεις με στοιχείο αλλοδαπότητας, εφαρμόζεται το δίκαιο που συνδέεται στενότερα προς την ενοχική σύμβαση. Το δίκαιο αυτό τεκμαίρεται ότι είναι το δίκαιο της χώρας όπου ο συμβαλλόμενος, που οφείλει να εκπληρώσει τη χαρακτηριστική παροχή η οποία στην πώληση είναι η παράδοση του πράγματος (Εφετείο Αμβούργου Απόφαση: 8-6-1989 ΕΝΔ 1999. 405, ΠΠρΘεσ 24779/1996 Αρμ 1997. 1272), έχει την κατοικία του, ή, προκειμένου περί νομικών προσώπων, την κεντρική του διοίκηση. Ετσι, στην περίπτωση πωλήσεως κινητών πραγμάτων, που καταρτίστηκε μεταξύ γαλλικής εταιρίας (πωλήτριας) και ελληνικής (αγοράστριας), αν δεν προσδιορίστηκε συμβατικώς από τα μέρη το εφαρμοστέο δίκαιο, θα εφαρμοστεί το δίκαιο που συνδέεται στενότερα με την, ως άνω, ενοχική σύμβαση, το οποίο τεκμαίρεται ότι είναι το γαλλικό, ως το δίκαιο της χώρας όπου ο συμβαλλόμενος που οφείλει να εκπληρώσει τη χαρακτηριστική παροχή, δηλαδή η πωλήτρια, έχει την κεντρική της διοίκηση. Το δίκαιο αυτό, προκειμένου περί πωλήσεως κινητών που καταρτίστηκε μετά την 1η-1-1988 οπότε άρχισε να εφαρμόζεται στη Γαλλία η Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για τις διεθνείς πωλήσεις κινητών πραγμάτων - CISG, είναι αυτό της προαναφερομένης συμβάσεως (εφεξής: CISG), η οποία ήδη κυρώθηκε με το ν. 2532/1997 και ισχύει και στην Ελλάδα από την 1η-2-1999 (βλ. την, από 4-2-1998 Ανακοίνωση Υπ. Εξωτερικών ΦΕΚ Α 32/18.2.1998), δεν ίσχυε όμως την 24η-7-1998, όταν δηλαδή καταρτίστηκε η επίδικη σύμβαση πωλήσεως (άρθρα 99 παρ. 2 και 100 της CISG - βλ. σχετ. Α. ΒΑΛΤΟΥΔΗ: Το Δικαίωμα Μετεκπλήρωσης του πωλητή κατά τη σύμβαση

της Βιέννης - CISG εις Αρμ. 1999 σελ. 595 σημ. 3). Κατά δε τις διατάξεις των άρθρων 53 και 59 της συμβάσεως CISG, βασική υποχρέωση του αγοραστή είναι να πληρώσει το τίμημα για τα κινητά πράγματα και να τα παραλάβει κατά τα προβλεπόμενα στη σύμβαση πώλησεως και στη σύμβαση CISG. Μάλιστα η πληρωμή του τιμήματος πρέπει να γίνει κατά το χρόνο που έχει ορισθεί στη σύμβαση πώλησεως ή που προκύπτει από αυτήν και τη σύμβαση CISG, χωρίς να απαιτείται πρόσκληση ή συμμόρφωση προς οποιασδήποτε διατυπώσεις εκ μέρους του πωλητή.

ΕΠΕΙΔΗ, στην προκειμένη περίπτωση, η ενάγουσα με την κρινόμενη αγωγή της, εκθέτοντας ότι πώλησε και παρέδωσε στην εναγομένη τα, λεπτομερώς αναφερόμενα στο δικόγραφο, κατ' είδος, ποσότητα και τιμή μονάδος, κινητά πράγματα (αμορτισέρ αυτοκινήτων), αντί συνολικού τιμήματος 132.150 γαλλικών φράγκων (εφεξής: FF), ζητά να υποχρεωθεί η τελευταία να της καταβάλει το, σε δραχμές ισάξιο του ανωτέρω ποσού κατά την ημέρα της πληρωμής, νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής. Επιπροσθέτως ζητά να κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή η απόφαση που θα εκδοθεί και να καταδικαστεί η εναγομένη στη δικαστική της δαπάνη.

ΕΠΕΙΔΗ, σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν, το παρόν Δ/ριο έχει διεθνή δικαιοδοσία για να δικάσει την ανωτέρω αγωγή, η οποία αρμοδίως καθ' ύλην και κατά τόπον φέρεται ενώπιόν του για να δικάσσει με την προκειμένη τακτική διαδικασία των άρθρων 208 επ. ΚΠολΔ (άρθρα 3 παρ. 1, 4, 14 παρ. 2, 25 παρ. 2 και 221 παρ. 1 εδ. β' ΚΠολΔ). Περαιτέρω, η αγωγή είναι νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 1, 14 επ., 53, 59 της συμβάσεως CISG, 176, 907 και 908 παρ. 1 εδ. στ' ΚΠολΔ. Επομένως πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, δεδομένου ότι η ενάγουσα κατέβαλε το ανάλογο τέλος δικαστικού ενσήμου, με τ' αντιστοιχούντα σ' αυτό ποσοστά υπέρ του ΤΑΧΔΙΚ και του ΤΝ (βλ. το υπ' αριθμ. 7139812/2003, διπλότυπο εισπράξεως της Β' Δ.Ο.Υ. Θεσσαλονίκης, σε συνδυασμό και με το, υπ' αριθμ. 8574352/2003, γραμμάτιο εισπράξεως της Ε.Τ.Ε. που προσκομίζει).

ΕΠΕΙΔΗ, ενιαίος και μοναδικός λόγος ευθύνης του πωλητή κατά την προαναφερομένη σύμβαση CISG, είναι η αθέτηση της συμβάσεως, που αποδίδει κάθε νοητή μορφή μη εκπληρώσεως ή πλημμελούς εκπληρώσεως των συμβατικών (κυρίων και παρεπομένων) υποχρεώσεων του πωλητή. Ειδικότερα, πρωτογενής συμβατική υποχρέωση του πωλητή είναι να παραδώσει στον αγοραστή κινητά πράγματα που κατά ποσότητα, ποιότητα και είδος, ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της συμβάσεως (άρθρο 35 παρ. 1 της συμβάσεως CISG). Αντιστοίχως, μορφές αθετήσεως των συμβατικών υποχρεώσεων του πωλητή αποτελεί και η παράδοση στον αγοραστή ελαττωματικών κινητών πραγμάτων ή μη ελαττωματικών μεν, πλην όμως τέτοιου είδους ώστε να μην ανταποκρίνονται στις απαιτήσεις της συμβάσεως, όπως συμβαίνει λ.χ. όταν τα παραδοθέντα δεν έχουν τις ιδιότητες που συμφωνήθηκαν.

Ωστόσο, κατ' απόκλιση της απολύτου ομοιομορφίας, που χαρακτηρίζει κατά τα ανωτέρω τη θεμελίωση της συμβατικής ευθύνης, ειδικώς για την ευθύνη του πωλητή, λόγω παραδόσεως στον αγοραστή ελαττωματικού πράγματος, απαιτείται η συνδρομή προσθέτων προϋποθέσεων, που εξαρτώνται αμέσως από τη συμπεριφορά του αγοραστή. Έτσι, σύμφωνα με τα άρθρα 38 και 39 παρ. 1 της συμβάσεως CISG, ο αγοραστής επιβαρύνεται με την εξέταση του πράγματος «στη συντομότερη δυνατή προθεσμία» και την ενημέρωση του πωλητή για τις τυχόν ελλείψεις «σε εύλογη προθεσμία» από τη διαπίστωσή τους. Η εξέταση του πράγματος από τον αγοραστή δεν έχει αυτοτελή σημασία, καθ' όσον προετοιμάζει απλώς τη γνωστοποίηση της ελλείψεως, προσδιορίζοντας το χρονικό σημείο κατά το οποίο ο αγοραστής θα έπρεπε να διαπιστώσει την έλλειψη και να ενημερώσει τον πωλητή σε εύλογη προθεσμία. Αν ο αγοραστής δεν γνωστοποιήσει το ελάττωμα (έστω και αν πρόκειται για κρυφό ελάττωμα, που ανακαλύπτεται μετά την παράδοση του

πράγματος) στον πωλητή μέσα σε εύλογη προθεσμία, μετά το χρονικό σημείο κατά το οποίο το διαπίστωσε η όφειλε να το είχε διαπιστώσει, χάνει τα δικαιώματα που του παρέχει το προαναφερόμενο άρθρο 45 της συμβάσεως CISG και τα οποία συνδέονται με την αθέτηση της πωλήσεως. Το εύλογο της προθεσμίας εξειδικεύεται σε κάθε ερευνώμενη περίπτωση από το σύνολο των συντρεχουσών περιστάσεων και κυρίως από το είδος του προϊόντος (στα αναλώσιμα αγαθά λ.χ. η εύλογη προθεσμία παρέρχεται σε λίγες ημέρες ή μερικές φορές και σε λίγες ώρες), το δόλιο χαρακτήρα της αντισυμβατικής συμπεριφοράς (που επιμηκύνει κατά κανόνα τα επιτρεπτά χρονικά περιθώρια), αλλά και το είδος του δικαιώματος που πρόκειται ν' ασκήσει ο αγοραστής (λ.χ. η αξίωση αντικαταστάσεως του άρθρου 46 παρ. 2 της συμβάσεως CISG προϋποθέτει την ενημέρωση του πωλητή σε σύντομη προθεσμία, αντίθετα με τις αξιώσεις αποζημιώσεως ή μειώσεως του τιμήματος, που διευρύνουν τα χρονικά αυτά πλαίσια). Όμως, αν ο αγοραστής παραλείψει από εύλογη αιτία να ενημερώσει τον πωλητή με τους όρους του άρθρου 39 παρ. 1 της συμβάσεως CISG, δεν εκπίπτει πλήρως από τα δικαιώματά του, αλλά δικαιούται να ζητήσει μείωση του τιμήματος ή αποζημίωση, εξαιρουμένου του διαφυγόντος κέρδους (άρθρο 44 της συμβάσεως CISG). Η παράλειψη ενημερώσεως «από εύλογη αιτία» δεν ταυτίζεται με την αμελή συμπεριφορά του αγοραστή. Εξάλλου, η μη προσήκουσα ενημέρωση του πωλητή παραμένει χωρίς συνέπειες για τον αγοραστή αν ο πωλητής, ως την παρέλευση της ευλόγου προθεσμίας του άρθρου 39 παρ. 1 της συμβάσεως CISG, γνώριζε ή από βαριά αμέλεια αγνοούσε τα περιστατικά, στα οποία ανάγεται η ελαττωματικότητα του πράγματος (άρθρο 40 της συμβάσεως CISG). Όμως, όλα τα δικαιώματα του αγοραστή λόγω παραδόσεως σ' αυτόν ελαττωματικού πράγματος, αποσβένονται αν παρέλθει η αποκλειστική προθεσμία των δύο (2) ετών από την παράδοση του πράγματος, χωρίς να γνωστοποιηθεί στον πωλητή το ελάττωμα (άρθρο 39 παρ. 2 της συμβάσεως CISG - βλ. σχετ. Α. ΒΑΛΤΟΥΔΗ: Το πρόβλημα της συρροής της ευθύνης για πραγματικά ελαττώματα κατά τη σύμβαση της Βιέννης με το εθνικό εξωσυμβατικό δίκαιο εις Αρμ. 1999. σελ. 327 επ.). Περαιτέρω, η παράβαση της πρωτογενούς συμβατικής υποχρεώσεως του πωλητή να παραδώσει στον αγοραστή πράγμα ανταποκρινόμενο από άποψη ποιότητας στο συμφωνημένο ή συνήθη σκοπό χρήσεως παρέχει στον αγοραστή, πλην των άλλων, και το δικαίωμα να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση με άτυπη δήλωσή του, που παράγει έννομα αποτελέσματα αφής γνωστοποιηθεί στον πωλητή (άρθρο 26 της συμβάσεως CISG).

Ειδικότερα ο αγοραστής μπορεί να δηλώσει υπαναχώρηση από τη σύμβαση και αν η μη εκπλήρωση από τον πωλητή οποιασδήποτε υποχρεώσεώς του από τη σύμβαση συνιστά ουσιώδη αθέτηση της συμβάσεως πωλήσεως (άρθρο 49 παρ. 1 της συμβάσεως CISG), η αθέτηση δε της συμβάσεως που διαπράττει ένας από τους συμβαλλομένους είναι ουσιώδης, αν επιφέρει τέτοια βλάβη στον αντισυμβαλλόμενο, ώστε να του αποστέρει ουσιαστικά, ό,τι αυτός εδικαιούτο να προσδοκά από τη σύμβαση, εκτός αν ο αθετών δεν προέβλεψε μια τέτοιο συνέπεια και ένας συνετός συναλλασσόμενος της ίδιας κατηγορίας και υπό τις ίδιες περιστάσεις επίσης δεν θα την είχε προβλέψει (άρθρο 25 της συμβάσεως CISG). Κατά τα λοιπά, η νομίμως γενομένη υπαναχώρηση από τη σύμβαση πωλήσεως απαλλάσσει αμφότερα τα μέρη από τις συμβατικές υποχρεώσεις τους, επιφυλασσομένων τυχόν υποχρεώσεων αποζημιώσεως, το δε μέρος που έχει εκτελέσει τη σύμβαση είτε εξ ολοκλήρου είτε μερικώς μπορεί να απαιτήσει από το άλλο μέρος να του επιστραφεί ό,τι έχει καταβάλει σύμφωνα με τη σύμβαση. Αν αμφότερα τα μέρη υποχρεούνται σε επιστροφή, οφείλουν να προβούν σ' αυτήν ταυτόχρονα (άρθρο 81 της συμβάσεως CISG). Τέλος, ο αγοραστής χάνει το δικαίωμα να δηλώσει υπαναχώρηση από τη σύμβαση, αν ο ίδιος αδυνατεί να επιστρέψει τα πράγματα στην ίδια ουσιαστικώς κατάσταση στην οποία τα παρέλαβε, εκτός και αν η αδυναμία επιστροφής των πραγμάτων δεν οφείλεται σε πράξη ή παράλειψή του, ή αν τα πράγματα ή μέρος των πραγμάτων έχει καταστραφεί ή χειροτερεύσει ως αποτέλεσμα της εξετάσεως

που προβλέπεται στο άρθρο 36 της συμβάσεως CISG, ή αν ο αγοραστής τα πράγματα ή μέρος τους τα μεταπώλησε στο πλαίσιο των συνήθων συναλλαγών ή τα κατανάλωσε ή μεταποίησε, σύμφωνα με τη συνήθη χρήση τους, πριν από το χρονικό σημείο κατά το οποίο διαπίστωσε ή όφειλε να είχε διαπιστώσει τη μη ανταπόκρισή τους στη σύμβαση (άρθρο 82 της συμβάσεως CISG).

ΕΠΕΙΔΗ, στην προκειμένη περίπτωση η εναγομένη, απαντώντας στην αγωγή με τις έγγραφες προτάσεις της, ομολογεί την κατάρτιση της επιδικίου συμβάσεως πωλήσεως, περαιτέρω δε, κατά τη δέουσα εκτίμηση του δικογράφου των προτάσεών της, ισχυρίζεται ότι, μετά την παραλαβή και εξέταση των πωληθέντων κινητών, που ήταν συσκευασμένα, διαπίστωσε ότι η ενάγουσα δεν εκπλήρωσε την πρωτογενή συμβατική της υποχρέωση να της παραδώσει κινητά πράγματα (αμορτισέρ) τέτοιου είδους ώστε να ανταποκρίνονται στο συμφωνημένο ή συνήθη σκοπό χρήσεως.

Ειδικότερα ισχυρίζεται ότι εντός της συσκευασίας υπήρχαν αμορτισέρ που δεν συμφωνούσαν με τον τύπο και το είδος που είχε παραγγείλει και που αναγραφόταν στη συσκευασία, (λ.χ. ενώ η συσκευασία ανέγραφε «εμπρόσθια αμορτισέρ Audi»), εντός αυτής υπήρχαν οπίσθια αμορτισέρ «Passat»), ενώ για τον τύπο αυτοκινήτων «Golf», της παρέδωσε μόνο εμπρόσθια ή μόνο οπίσθια αμορτισέρ και όχι πλήρες «σετ». Ότι, το γεγονός αυτό της αποστέρησε ό,τι εδικαιούται να προσδοκά από την εν λόγω σύμβαση, ήτοι να μεταπωλήσει τα αγορασθέντα κινητά με σκοπό το κέρδος, καθ' όσον δεν μπορούσαν να τοποθετηθούν στους αντιστοίχους τύπους αυτοκινήτων. Ότι, τέλος, ενόψει των ελλείψεων αυτών υπαναχώρησε από τη σύμβαση με δήλωση του νομίμου εκπροσώπου της, που περιήλθε στην ενάγουσα, η οποία τελικώς την 22α-10-1998, αποδέχθηκε τη δήλωση υπαναχωρήσεως. Ενόψει τούτων, θεωρώντας λυμένη τη σύμβαση, ζητά ν' απαλλαγεί από την υποχρέωση καταβολής του τιμήματος, προσφερόμενη να επιστρέψει τα πωληθέντα στην ενάγουσα, στη διάθεση της οποίας ευρίσκονται ήδη από τον Οκτώβριο του 1998.

ΕΠΕΙΔΗ, ο ισχυρισμός της αυτός, σύμφωνα με όσα εκτίθενται αμέσως ανωτέρω, συνιστά νόμιμη ένσταση της υπαναχωρήσεως από τη σύμβαση πωλήσεως, που είναι νόμιμη στηριζόμενη στις προμνησθείσες διατάξεις και η οποία επίσης πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω κατ' ουσίαν, ενόψει της αρνήσεως της ενάγουσας.

ΕΠΕΙΔΗ, από την εκτίμηση της ενόρκου εξετάσεως της μάρτυρα ανταποδείξεως (δεν εξετάστηκαν μάρτυρες αποδείξεως - βλ. τα πρακτικά), των εγγράφων τα οποία νομίμως και με επίκληση προσκομίζουν οι διάδικοι, σε συνδυασμό και με όσα ρητώς ομολογούν, αποδεικνύονται κατά την κρίση του Δ/ρίου τα εξής πραγματικά περιστατικά για την υπόθεση αυτή: Ως ρητώς εκατέρωθεν ομολογείται, δυνάμει διεθνούς συμβάσεως πωλήσεως, κινητών πραγμάτων, που καταρτίστηκε μεταξύ των διαδίκων τον Ιούλιο του 1998, η ενάγουσα πώλησε και παρέδωσε στην εναγομένη τα, αναγραφόμενα στο, υπ' αριθμ. 30098/24-7-1998, τιμολόγιό της πωλήσεως (το οποίο προσκομίζεται σε επικυρωμένη μετάφραση από την αγγλική στην ελληνική γλώσσα) κινητά πράγματα (αμορτισέρ διαφόρων τύπων αυτοκινήτων), αντί συνολικού τιμήματος 132.150 FF. Μόλις η εναγομένη παρέλαβε τα κινητά, που ήταν συσκευασμένα σε κιβώτια, πώλησε σε μικρό αριθμό πελατών της ορισμένα εξ αυτών (δείγματα) τα οποία όμως της επεστράφησαν αμέσως, λόγω ασυμφωνίας του αριθμού που υπήρχε στο κιβώτιο της συσκευασίας με το περιεχόμενό του. Κατόπιν τούτου με fax που απέστειλε στην ενάγουσα την 6η-10-1998, ήτοι σε εύλογο χρόνο αφής διαπιστώθηκαν τα ανωτέρω, γνωστοποίησε το πρόβλημα στην ενάγουσα και υπαναχώρησε από τη σύμβαση. Την 22α-10-1998 η ενάγουσα απέστειλε fax προς την εναγομένη με το εξής περιεχόμενο: «...Ευχαριστώ για το fax που αφορούσε τα αμορτισέρ. Το θέμα εγκρίθηκε και έχει προωθηθεί. Παρακαλώ στείλτε τη λίστα, συσκευάστε τα αμορτισέρ και θα επικοινωνήσουμε για τις λεπτομέρειες της επιστροφής τους στο άμεσο διάστημα...» (βλ. το, από 22-10-1998, fax της

ενάγουσας προς το νόμιμο εκπρόσωπο της εναγομένης προσκομίζεται σε επικυρωμένη μετάφραση από την αγγλική στην ελληνική γλώσσα). Με την ανωτέρω δήλωση υπαναχωρήσεως, που περιήλθε σε γνώση της ενάγουσας και έγινε αποδεκτή, η σύμβαση πωλήσεως λύθηκε. Παρά ταύτα όμως η ενάγουσα δεν προσήλθε να παραλάβει τα πωληθέντα και για το λόγο αυτό οχλήθηκε εκ νέου από την εναγομένη, στην οποία απήντησε με το, από 19-6-1999 fax, ως εξής: «...Όσον αφορά τα αμορτισέρ, όπως σου είπα, ο συμφώνησε να πάρει πίσω όλο το εμπόρευμα... Σε παρακαλώ στείλε μου τις λεπτομέρειες των αμορτισέρ που έχεις στην αποθήκη για να δώσω της κατάλληλες οδηγίες για να τα πάρουμε από το κατάστημά σας...» (βλ. το, από 19-6-1999, fax της ενάγουσας προς το νόμιμο εκπρόσωπο της εναγομένης προσκομίζεται σε επικυρωμένη μετάφραση από τη αγγλική στην ελληνική γλώσσα). Παρά ταύτα η ενάγουσα άσκησε την κρινομένη αγωγή, ζητώντας το τίμημα των αμορτισέρ, προς απόδειξη δε της ισχύος της συμβάσεως προσκομίζει, σε επικυρωμένη μετάφραση από την αγγλική στην ελληνική γλώσσα, δύο fax, που της απέστειλε η εναγομένη, με τα οποία, επικαλούμενη οικονομικές δυσκολίες, ζητά πίστωση χρόνου για να εξοφλήσει οφειλές της προς την ενάγουσα. Το Δ/ριο όμως σχημάτισε πλήρη δικανική πεποίθηση ότι τα δύο αυτά fax, εκ των οποίων το ένα φέρει ημεροχρονολογία 13-7-1998, ήτοι προτού καταρτισθεί η επίδικη σύμβαση και κυρίως προτού παραδοθούν τα πωληθέντα στην εναγομένη, αφορούν άλλη οφειλή της εναγομένης προς την ενάγουσα, και ειδικότερα τίμημα αγοράς μπαταριών αυτοκινήτων, δοθέντος ότι η συνεργασία των διαδίκων ανάγεται σε χρόνο προγενέστερο της καταρτίσεως της επιδίκου συμβάσεως. Αλλωστε σ' αυτή την οφειλή της εναγομένης προς την ενάγουσα αναφέρεται και το προαναφερόμενο, από 19-6-1999, fax της τελευταίας («...Λυπάμαι που σας πιέζω...έγινε πολύ επείγον να γραφτούν από την πλευρά σας πληροφορίες για την πληρωμή του προηγούμενου χρέους για τις μπαταρίες...»), τελικώς δε η ενάγουσα άσκησε ενώπιον του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Θεσσαλονίκης την υπ' αριθμ. καταθέσεως 8.132/2001, αγωγή της με την οποία ζητά το σε δραχμές ισάξιο του ποσού των 366.890,11 FF, ως οφειλόμενο τίμημα πωλήσεως μπαταριών αυτοκινήτων. Τέλος, αποδείχθηκε ότι τα πωληθέντα αμορτισέρ βρίσκονται συσκευασμένα σε αποθήκη της εναγομένης στην ίδια ουσιαστικώς κατάσταση στην οποία τα παρέλαβε και στη διάθεση της ενάγουσας, η οποία αν και κατ' επανάληψη κλήθηκε (και συμφώνησε) να τα παραλάβει, εντούτοις αρνείται, άσκησε δε την κρινόμενη αγωγή, με την οποία ζητά τίμημα νομίμως λυθείσας συμβάσεως πωλήσεως.

ΕΠΕΙΔΗ, κατόπιν τούτων, κατά ουσιαστική παραδοχή της, περί υπαναχωρήσεως, ενστάσεως της εναγομένης, πρέπει περαιτέρω η κρινόμενη αγωγή ν' απορριφθεί κατ' ουσίαν και να καταδικαστεί η εναγομένη, λόγω της ήττας της, στη δικαστική δαπάνη της ενάγουσας (άρθρο 176 ΚΠολΔ), κατά τα οριζόμενα στο διατακτικό.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΣ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή και

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την ενάγουσα στη δικαστική δαπάνη της εναγομένης, ποσού τετρακοσίων δέκα ευρώ (410,00 €).-

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στη Θεσσαλονίκη, στο ακροατήριό του και σε έκτακτη δημόσια αυτού συνεδρίαση την 4η Ιουνίου 2003.-

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ